

בגדר המספר (כמשנת 347). וגם עצם ענין הקרבת מורה על ירידה לסדר ההשתלשלות. כמשנת 367 שענין הקרבת הוא בכל הסוגים דבחו"מ שבעולות 36, דומם דכתיב על כל קרבנך תקרוב מלח/ו, צומח הם הנסכים והסולת, חי הם הקרבתו כפשוטם, ומדבר הם הכהנים וכו'. ובכל ענינים אלו ישנה המשכת בחי' אב הרחמים דוקא, בחי' אצו ולא למדוחיו הג'.

וע"פ הידוע 38 בענין ז' הימים שבי' ר"ה ליוה"כ"פ, שיש בהם ב' ז' ימי השבוע, שמיום הראשון דשבעו שבימים אלו נמשך על כל יום ראשון שבמשך השנה, ומיום שני ד' ימים אלו על כל יום שני וכו' ומשבת שוכה על כל שבחות השנה (דנוסף על מה שבכל יום מ' ימים אלו מתקנים ומשלימים את כל הימים (דיום זה בשבוע) דשנה העברה כמבואר בכתבי האר"י 397. הנה בו' ימים אלו נמשך גם על הימים דשנה הבאה 40). וה' רצון, שבחינת יגמה"ר שגמשימים בימים אלו, בהמצאו וכוהיותו קרוב, יומשכו על כל ימי השנה, וגם בחינות אב הרחמים שבמוסף ומנחת שבת שוכה תומשך בכל שבחות השנה, ומכ"כ ש"ג מדות היומים (ובפרט יגמה"ר שבשש"ת, ועאכ"ו בחי' אב הרחמים) אינן חוזרות ריקם, הרי בודאי שיתמלאו כל הבקשות ותפלות, ובפרט בקשה העיקרית שבקרוב ממש תהי' הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ע"פ

וע"י הלימוד בהלכות אלו, הלכות הקרבת הקרבנות, בתורת החסידות, הרי העוסק בחזרת קרבנות כאילו הקריבם 41, ולא עוד אלא שע"י מקריבים את הקרבת הקרבנות בפועל בבית המקדש, וע"י ע"י הלימוד בהלכות ביאת הקדש והלכות כלי המקדש והעושים בו ברמב"ם (דזהו שעור הרמב"ם דימים אלו 42), הנה ידוע מאמר ר"י 43 שאמר הקב"ה ליחזקאל שעי' ישראל עוסקים בהלכות בנין הבית ומוצאי ומבאי, אין בנין ביתו כסל, וע"י מקריבים גם בבנין ביהמ"ק כפשוטו. והי"ד שיהי' זה בקרוב ממש, שירד מלמעלה למטה בית המקדש, העומד מוכן למעלה 44, בהר הבית, הר הוי', שהוא

במאמרים שנתערה 13. 35) ב"ה תקעו זיום ב' ד"ה. 36) נסמן לעיל ע' א תערה 8. 37) ויקרא ב', יג. 38) ראה ד"ה שוכה ישראל לחש"מ ובהערות שם. 39) שעת"כ דרושי ר"ה (לפני דודו הא'). סידור האר"י ל' במקומו. מ"ח מס' ימי חשוכה פ"א מ"ג. 40) נתבאר בשיחת שבת שוכה (ההערות א') חש"מ ס"ב (סה"ש חש"מ ח"א ע' 9). ראה גם בבבא מציעא ע"פ לאחרי הפלג המנחה חש"מ. ד"ה שוכה ישראל שנתערה 38. 41) ראה מנחות כסוטה. ובכ"מ. 42) ראה מורה שיעור' ללימוד הרמב"ם (ג' פרקים ליום). קו"ת חש"מ. 43) תחומא צו י'. ועוד. ראה לקו"ש ח"א ע' 414 ואילן. 44) ראה פרש"י חוסי' סוכה מא, סע"א. ובכ"מ. לקו"ש שם. וע"ג.

בירושלים קרית מלך רב 45, שעתידי להותפש בכל ארץ ישראל 46, ובארץ הקודש, ארץ אשר גו' עיני ה' עליך בה מרשיה השנה ועד אחריה שנה 47, במהרה בימינו ממש.

שכתוב שם הוי' ב' פעמים, שם אחד הוא בז"א ושם אחד הוא בעתקי. וזהו העילוי דשש"ת (ג' בתפלת יחיד דשש"ת) על תפלת צבור דכל השנה, כי תפלת צבור בכל השנה, עם היות שהיא אצו ולא למדוחיו, ההמשכה היא ע"י יגמה"ר דבחי' ז"א, בחינת וציר, משא"כ בעש"ת ההמשכה היא ע"י יגמה"ר דאר"י אנפין, בחינת רב (חסד) 23.

וזהו אף שבכללות יש ביגמה"ר ב' מדרגות, יגמה"ר דז"א ויגמה"ר דאר"י, הנה בפרטיות יש בהם ריבוי מדרגות. וע"ד הידוע 24 בענין ג' ע"צ (שכר העבודות) שבכללות יש בג' ע"צ מדרגות, ג' ע"צ התחתון וג' ע"צ העליון, ובפרטיות יש בכ"א מהם ריבוי מדרגות לאין קץ. ע"ז הוא גם בענין המשכת יגמה"ר שע"י התפלה, שיש בזה ריבוי מדרגות. דש"ענין תפלה בצבור שאוסף ומצבר את כל עשר כוח נפשו כידוע סיפור כ"ק מ"ה אדמו"ר בזה 25, ולמעלה מזה ענין תפלת הצבור כפשוטו, שלאחרי שאוסף ומצבר כל העשר כוחות שבנפשו הוא מצטרף עם עוד ס' יהודים, צבור כפשוטו, שאז יש בזה העילוי דנוקדשותי בחוך בני ישראל 26, ולמעלה מזה התפלה בעשירה ימים שבי' ר"ה ליוה"כ"פ, דעשרה ימים אלו הו"ע צבור שכונן, דוגמת עשירה מישראל, ולמעלה מזה הוא כשילשנ' ב' הענינים, עשירה מישראל בעשירת ימי תשובה, ובתפלות דעשירה ימי תשובה גופא מעלה יחירה בתפלת מוסף וכן בתפלת מנחת שבת, שאז אומרים אב הרחמים, שהיא בחינה עליונה יותר מבחי' אב הרחמים 27, דבחי' אב הרחמים הוא כמו שמתלבש כבר במדת הרחמים משא"כ אב הרחמים הוא מקור הרחמים, ועד שהוא למעלה גם מבחי' מקור [וע"ד המבואר לעיל בענין ההמשכה שבראש השנה, שהיא המשכת מוסף הוא גם טעם מכל גודי ההשתלשלות]. וענין המעלה שבהתפלה מוסף הוא גם טעם על מה שבפסוק ובוחדש השביעי שבפ' פינחס 28 כתיב מקרא קודש לפני יום תרועה, (ולא ככפ' 29 אמור דכתיב באחד לחודש גו' זכרון תרועה מקרא קודש, כסדר האבות באחד זה אברהם זכרון תרועה זה יצחק מקרא קודש זה יעקב קדם, כי 32 אלה הולדות יעקב שבאים מבחי' יוסף וי, לכן יעקב קדם 32 אלה הולדות יעקב יוסף 33, וההמשכה זו דבחי' אב הרחמים, נמשכת אח"כ בסדר ההשתלשלות, ובענינים פרטיים. דזהו מה שבנינו זה כתיב ובוחדש השביעי דוקא ולא חודש סתם, היינו דקאי בוחדש כזה שהוא כבר אצ"ל

ע

ג

אח"ת ש"ש ס"ע אחסג ואילן. 24) ראה אנה"ק ט"ס י'. ת"א תחזו טא, ג. ובכ"מ. 25) תחמים ח"ב ע' ס"ע מה ואילן (ע, א ואילן). 26) אמור כב, לב. סנחזין ער, ב. 27) לקו"ת נשא כג, א. שה"ש י"ד, סע"ג. 28) כט, א. 29) כג, כד. 30) ויק"ר פכ"ט, ז. 31) פודוס שער ערה"כ ע"ד יוסף - תוכא באוה"ת שנתערה 33. 32) וישב לו, ב. 33) אוה"ת ר"ה ס"ע ארפת.

הנחת התי' בלתי מוגה